

Quick scan flora en fauna

Verschillende woningbouwlocaties te Nieuwe Wetering

Opdrachtgever: Buro SRO

26 augustus 2011

projectnummer 04.11.11

Naam product: Quick scan flora en fauna
Locatie: Verschillende woningbouwlocaties te Nieuwe Wetering
Opdrachtgever: Buro SRO

Opdrachtnemer: Laneco
Ons kenmerk: 04.11.11
Projectleider: ir. D van Pijkeren
Contact: DvPijkeren@Laneco.nl

*Laneco is lid van het
Netwerk Groene Bureaus*

INHOUD

1	INLEIDING	1
1.1	AANLEIDING	1
1.2	GEBIEDSBESCHRIJVING EN BEOOGDE INGREPEN	1
2	WETTELIJK KADER	4
2.1	GEBIEDSBESCHERMING	4
2.2	SOORTENBESCHERMING	4
3	TOETSING	6
3.1	ONDERZOEKSMETHODIEK	6
3.2	GEBIEDSBESCHERMING	6
3.3	SOORTENBESCHERMING	7
4	CONCLUSIE	12
4.1	GEBIEDSBESCHERMING	12
4.2	SOORTENBESCHERMING	12
4.3	CONSEQUENTIES	13
4.4	AANBEVELINGEN	14

BIJLAGEN:

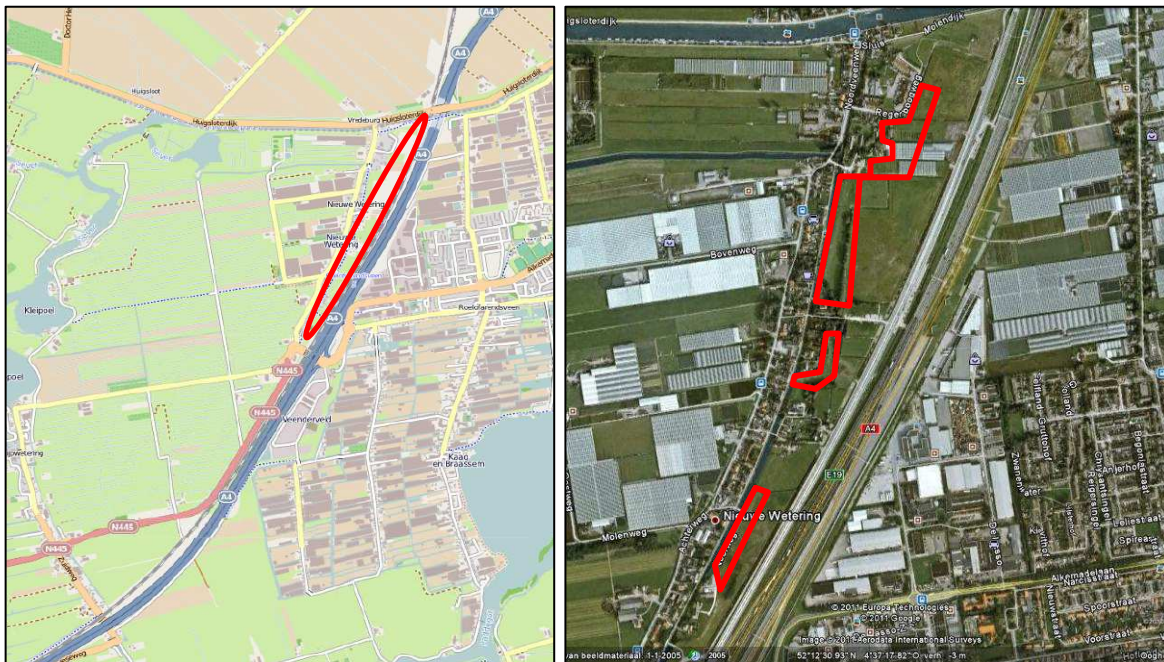
Bijlage 1: literatuurlijst

Bijlage 2: begrenzing percelen

1 INLEIDING

1.1 AANLEIDING

In Nieuwe Wetering wordt op verschillende locaties aan de westzijde van het dorp de nieuwbouw van woningen mogelijk gemaakt. Eén van de haalbaarheidsstudies die hiervoor dient te worden uitgevoerd is toetsing aan de natuurwet- en regelgeving.

Globale ligging plangebied (Kaart; Open Streetmaps, Luchtfoto Google Earth)

Voorliggend onderzoek is een quick scan waarin op basis van een gebiedsanalyse (ruimtelijk ecologisch), beschikbare soortgegevens en een eenmalige veldverkenning, uitspraken worden gedaan over de geschiktheid voor beschermde planten en diersoorten en de verwachte effecten op deze soorten. Dit resulteert in conclusies en aanbevelingen. Deze quick scan is uitgevoerd op basis van de momenteel geldende uitwerking en interpretatie van beleid en wetgeving.

1.2 GEBIEDSBESCHRIJVING EN BEOOGDE INGREPEN

Nieuwe Wetering (gemeente Kaag en Braassem, provincie Zuid-Holland) ligt tegen een uitgestrekt poldergebied tussen de verschillende grotere meren als de Kagerplassen en het Braassemermeer in. Het dorp leunt als het ware tegen de snelweg A4 en de HSL spoorlijn aan. Ten oosten van de snelweg en de spoorlijn ligt het dorp Roelofarendsveen.

Het plangebied bestaat uit een strook tegen de oostzijde van het dorp aan, tussen de snelweg en de HSL spoorlijn en het dorp in. Het betreft een strook die nog niet de helft van de aanwezige ruimte tussen het spoor en het dorp beslaat. De percelen liggen grotendeels aaneengesloten. Twee van de percelen liggen verder zuidelijk.

Vanaf de noordkant gezien, aan de Regenboogweg, bestaat het plangebied uit een smalle strook met zeer jong beplanting op een heuvel die na de aanleg van de HSL lijn is ingeplant. Het daaronder gelegen perceel wordt gescheiden van het eerste perceel door een weg en een brede watergang. Het tweede perceel bestaat uit een plantenkwekerij en een weide die als gazon wordt beheerd. Op dit perceel is een loods aanwezig die deels bestaat uit muren (eerste 2 meter) en verder uit damwandprofiel. Onder dit perceel is een perceel met kassen aanwezig.

De rest van de percelen bestaat uit weides met erlangs liggende watergangen. Een langgerekt deel van het plangebied ligt parallel aan de Voorweg, en wordt gevormd door het dijktafval van de brede, hooggelegen vaart. Ook de (knot)bomen op en aan de voet van de dijk maken onderdeel uit van het plangebied, evenals enkele watergangen. Zie ook bijlage 2 voor de exacte situering van de percelen die onderdeel uitmaken van dit onderzoek.

Indrukken van het plangebied (foto's Laneco).

Indrukken van het plangebied (foto's Laneco).

In deze deelgebieden wordt de bouw van woningen mogelijk gemaakt. De exacte invulling van de kavels is nog niet bekend.

2 WETTELIJK KADER

2.1 GEBIEDSBESCHERMING

2.1.1 *Natuurbeschermingswet 1998*

Natuurgebieden of andere gebieden die belangrijk zijn voor flora en fauna kunnen op basis van de Europese Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn worden aangemerkt als speciale beschermingszones (SBZ's) in het kader van Natura2000. De verplichtingen uit de Vogel- en Habitatrichtlijn zijn in Nederland opgenomen in de nieuwe Natuurbeschermingswet 1998 die per 1 oktober 2005 van kracht is geworden. Hierin zijn de reeds bestaande natuurmonumenten al eerder opgenomen. Het is verboden projecten of andere handelingen te realiseren of te verrichten die, gelet op de instandhoudingsdoelstelling, de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten kunnen verslechteren, of een verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen.

2.1.2 *Ecologische hoofdstructuur*

Een andere vorm van gebiedsbescherming komt voort uit aanwijzing van een gebied als Ecologische Hoofdstructuur. Voor dergelijke gebieden geldt dat het natuurbelang prioriteit heeft en dat andere activiteiten niet mogen leiden tot frustratie van de natuurdoelen. Anders dan bij gebieds- en soortenbescherming is de status als EHS niet verankerd in de natuurwetgeving, maar dient het belang in de planologische afweging een rol te spelen. Dit valt onder de verantwoordelijkheid van het bevoegd gezag.

2.2 SOORTENBESCHERMING

2.2.1 *Wettelijk kader*

Soortenbescherming is altijd aan de orde. Hiervoor is de Flora- en faunawet bepalend.

De Flora- en faunawet is gericht op het duurzaam in stand houden van soorten in hun natuurlijk leefgebied. Deze wet heeft de beschermingsregels, zoals die ook in de Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn zijn opgenomen, overgenomen en voor de Nederlandse situatie toegepast.

Deze bescherming is als volgt in de Flora- en faunawet opgenomen:

- het is verboden beschermde plantensoorten te plukken, verzamelen, af te snijden, uit te steken, te vernielen, te beschadigen, te ontwortelen of op enigerlei andere wijze van hun groeiplaats te verwijderen (artikel 8);

- het is verboden beschermde diersoorten te doden, te verwonden, te vangen, te bemachtigen of met het oog daarop op te sporen (artikel 9), opzettelijk te verontrusten (artikel 10) en hun nesten, holen of andere voortplantings- of vaste rust- of verblijfplaatsen te beschadigen, te vernielen, uit te halen, weg te nemen of te verstoren (artikel 11).

2.2.2 Procedurele gevolgen

De procedurele consequenties zijn afhankelijk van de soorten die door de ingreep worden beïnvloed. Kortweg kunnen er drie beschermingsregimes worden onderscheiden:

- beschermingscategorie 1:
Een groot aantal beschermde soorten is in Nederland algemeen voorkomend. Denk daarbij aan soorten zoals konijn, veldmuis, egel, ree, bruine kikker en kleine watersalamander. Op basis van het Besluit vrijstelling beschermde diersoorten uit de Flora- en faunawet mogen ruimtelijke ingrepen worden uitgevoerd die tot effect hebben dat de verblijfplaatsen van deze soorten worden aangetast.
- beschermingscategorie 2:
Voor beschermde soorten die niet zo algemeen zijn en dus extra aandacht verdienen (bijvoorbeeld eekhoorn, steenmarter en wild zwijn), geldt de vrijstelling alleen als er een goedgekeurde gedragscode is. Organisaties die geen gedragscode hebben moeten, voor ingrepen die leiden tot verstoring of aantasting van deze soorten, een ontheffing aan te vragen.
- beschermingscategorie 3:
Voor ongeveer honderd zeldzame soorten (o.a. das, boommarter) geldt géén vrijstelling als het gaat om ruimtelijke ingrepen. Dan is meestal een ontheffing van het ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit nodig, met uitgebreide toetsing.

Als een ruimtelijke ingreep rechtstreeks kan leiden tot verstoring of vernietiging van bepaalde beschermde soorten of hun leefgebied, kan het project in strijd zijn met de Flora- en faunawet. Afhankelijk van de ingreep en de soort kan dan een ontheffing noodzakelijk zijn. Ontheffingen worden slechts verleend wanneer er geen andere bevredigende oplossing voor de ingreep bestaat, de ingreep vanwege dwingende redenen van groot openbaar belang dient plaats te vinden en de gunstige staat van instandhouding van de soort niet in gevaar komt. Vaak worden hierbij mitigerende en compenserende maatregelen gevraagd.

Uit uitspraken van de Raad van State blijkt dat volgens Europese richtlijnen (Vogel- en Habitatrichtlijn) het verlenen van een ontheffing voor vogels en soorten van bijlage IV van de Habitatrichtlijn niet altijd mogelijk is. De nieuwe beleidslijn van LNV is er daarom op gericht om voor deze soorten door mitigatie en compensatie, negatieve effecten te voorkomen.

Artikel 2 van de Flora- en faunawet is een zorgplichtbepaling. Iedereen dient voldoende zorg in acht te nemen voor de in het wild levende dieren en hun leefomgeving.

3 TOETSING

3.1 ONDERZOEKSMETHODIEK

Via Natuurloket (www.natuurloket.nl) kan een indicatie worden verkregen van de beschikbaarheid van soortengegevens. De gegevens geven alleen een indicatie. Daarom is besloten geen aanvullende gegevens op te vragen maar het onderzoek vooral te baseren op de biotoopinschatting door een ecooloog.

Bij het opstellen van de quick scan flora en fauna is verder gebruik gemaakt van bestaande atlasgegevens uit de Atlas van de Nederlandse zoogdieren (Broekhuizen, 1992), de Atlas van Nederlandse vleermuizen (Limpens, 1997) gegevens van Ravon (2007) en andere beschikbare bronnen voor verspreidingsgegevens. De meeste gegevens zijn globale verspreidingsgegevens. Bijlage 2 vermeldt de geraadpleegde bronnen.

Op 21 juli 2011 heeft een ecooloog van Laneco het gebied en de directe omgeving verkend. Doel van deze veldverkenning was om een indruk te krijgen van de biotopen ter plaatse en de geschiktheid voor de verschillende soortengroepen te beoordelen. Het veldbezoek heeft nadrukkelijk niet de status van een volledige veldinventarisatie; het eenmalige veldbezoek geeft slechts een globaal beeld van aanwezige soorten en habitats op basis van een momentopname.

3.2 GEBIEDSBESCHERMING

3.2.1 *Natuurbeschermingswet*

Het dichtstbijzijnde gebied wat is aangewezen in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998 is het Natura2000 gebied De Wilck, op ongeveer 11 kilometer afstand van het plangebied.

Het gebied De Wilck is 116 ha groot en bestaat uit vochtige en natte graslanden. De Wilck maakt deel uit van het Hollands-Utrechtse veenweidegebied. De deelgebieden in Nieuwe Wetering hebben geen relatie met dit kwetsbare natuurgebied. De weiden zijn grotendeels gecultiveerd en worden vrij intensief gebruikt. Gezien de afstand en omdat vooral lokaal effecten op natuur worden verwacht als gevolg van woningbouw, zijn effecten op dit Natura2000 gebied uit te sluiten.

3.2.2 *Ecologische Hoofdstructuur*

In en in de directe omgeving van Nieuwe Wetering zijn geen gebieden aangewezen als onderdeel van de EHS. Negatieve effecten op de EHS kunnen als gevolg van de lokale aard van de ingreep worden uitgesloten.

3.3 SOORTENBESCHERMING

In het kader van de Flora- en faunawet moet worden getoetst of er ter plaatse van de ruimtelijke ingrepen sprake is/kan zijn van negatieve effecten op beschermde planten en dieren. De beoogde ontwikkeling kan (indirecte) aantasting of verstoring van verblijfplaatsen en leefgebied tot gevolg hebben.

3.3.1 *Vaatplanten*

Het plangebied is grotendeels in gebruik als weide, berm of gazon. De meeste delen worden intensief beheerd, bemest en zijn door menselijk gebruik beïnvloed. De slootkanten zijn smal en steil, en vooral begroeid met soorten als riet (*Phragmites australis*), gele lis (*Iris pseudacorus*) en wilgenroosje (*Chamerion angustifolium*). Als zodanig zijn deze gebieden niet geschikt voor strikt beschermde soorten vaatplanten. Echter, langs de hoofdwatgang die tussen de Voorweg en het plangebied in, die verhoogd ligt ten opzichte van het omliggende landschap, is een zone van 1 a 2 meter die wat natuurlijker van aard is. Langs deze watgang zijn ook beschermde planten als dotterbloem (*Caltha palustris*) en zwanenbloem (*Butomus umbellatus*) waargenomen. Beide zijn watergebonden, licht beschermde soorten van tabel 1 van de Flora- en faunawet.

Zwanenbloem

In de berm van de watgang en ook elders in het plangebied zijn verder geen zwaardere beschermde soorten waargenomen. Wel is er een variatie van watergebonden soorten aanwezig. Deze worden daarom ook niet verwacht. De groeiplaatsen van soorten die zijn beschermd in tabel 1 van de Flora- en faunawet mogen bij ruimtelijke ingrepen op basis van een algemene vrijstelling worden aangetast.

3.3.2 *Grondgebonden zoogdieren*

Omdat op alle percelen wel enige dekking aanwezig is in de vorm van ruig gras, slootkanten e.d., kunnen verschillende algemeen voorkomende beschermde soorten voor komen in het plangebied. Het gaat dan om soorten als egel (*Erinaceus europaeus*), mol (*Talpa europea*) en verschillende algemeen voorkomende soorten muizen en spitsmuizen (Broekhuizen, 1992). Verblijfplaatsen van deze soorten mogen bij ruimtelijke ingrepen op basis van een algemene vrijstelling worden aangetast.

Volgens verspreidingsgegevens (Broekhuizen, 1992, VZZ e.d.) komen alleen de strikt beschermde zoogdiersoorten waterspitsmuis (*Neomys fodiens*) en noordse woelmuis (*Microtus oeconomus*) in de omgeving voorkomen. De waterspitsmuis en de noordse woelmuis verblijven langs natuurlijke watergangen en in moerassen en soms in natte weides.

De weides in het plangebied waren ten tijde van het veldbezoek, in een natte zomerse periode, allen droog. Ook de meeste watergangen hebben maar een zeer smalle oeverzone, die niet geschikt is voor deze soort. Er is voor de noordse woelmuis in dergelijke weilanden ook teveel concurrentie met bijvoorbeeld aard- en veldmuis. Het leefgebied van de waterspitsmuis is langgerekt en loopt evenwijdig aan een oever. De actieradius

Natuurlijke oever

loopt uiteen van 30 tot 160 meter. De oppervlakte van een territorium bedraagt in een veengebied met veel kleine slootjes gemiddeld 250 bij 0,75 meter (www.vzz.nl). De grote watergang die tussen de Voorweg en het plangebied ligt heeft echter een natuurlijke oeverzone van ongeveer een meter die voor beide soorten geschikt is. Ook de eerste meter van de direct achterliggende weidegronden is daarmee potentieel foerageergebied. De bebouwing, verharding of omvorming van deze twee meter naar tuin kan daarmee negatieve invloeden hebben op een van beide soorten.

Verder is de aanleg van een tweetal bruggen voorzien. Puur de aantasting van enkele meters oever hoeft niet te leiden tot een effect op deze soorten; het beslag van het leefgebied door de bruggen zal zodanig gering zijn dat er geen territorium wordt vernietigd. Voorwaarde is wel dat er een oeverstroom onder de bruggen blijft die passeerbaar is voor grondgebonden soorten.

3.3.3 Vleermuizen

Vleermuizen zijn globaal op te delen in gebouwbewonende soorten en boombewonende soorten. Er zijn echter ook soorten die van beide elementen gebruik maken.

Ook is er onderscheid te maken in zomer- en winterverblijfplaatsen van de verschillende soorten. Sommige soorten verblijven het gehele jaar in gebouwen (spouwmuren, achter gevelbetimmeringen enz.) of bomen (in holten, achter de bast). Een groot aantal soorten, ook soorten die 's zomers in boomholten verblijven, overwintert echter weer in bunkers, grotten en kelders. Alle vleermuizen zijn strikt (tabel 3) beschermd door de Flora- en faunawet.

Volgens verspreidingsgegevens (Limpens, 1997) komen in de omgeving van het plangebied verschillende soorten vleermuizen voor zoals gewone dwergvleermuis (*Pipistrellus pipistrellus*), ruige dwergvleermuis (*Pipistrellus nathusii*), laatvlieger (*Eptesicus serotinus*), rosse vleermuis (*Nyctalus noctula*), meervleermuis (*Myotis dasycneme*) en watervleermuis (*Myotis daubentonii*). Van deze soorten zijn de ruige dwergvleermuis, de watervleermuis en de rosse vleermuis boombewonende soorten. De overige soorten zijn gebouwbezonend.

In het plangebied zijn niet veel oudere bomen aanwezig die geschikt kunnen zijn als verblijfplaats. Wel kan de strook nabij de Voorweg, waar een rij oudere knotbomen en enkele oude solitaire knotbomen deel uitmaken van het plangebied, dienst doen als verblijfplaats en vliegroute. Verder kan de watergang langs de Voorweg dienst doen als vliegroute. Verwijdering van bomen en een toename van (licht)verstoring kan een negatief effect hebben op verschillende soorten vleermuizen.

De loods die wordt gebruikt als kwekerij is uitgebreid onderzocht. Er zijn geen plaatsen waargenomen waar vleermuizen het pand in kunnen. Ook is onder de goed gesloten damwandprofielen overal spinnenweb aanwezig. Hier worden daarom geen vleermuizen verwacht.

3.3.4 **Vogels**

In en om het plangebied zijn tijdens het veldbezoek vogels als koolmees (*Parus major*), merel (*Turdus merula*), rietgors (*Emberiza schoeniclus*), visdief (*Sterna hirundo*), kauw (*Corvus monedula*), wilde eend (*Anas platyrhynchos*) en meerkoet (*Fulica atra*) gehoord en/of gezien. Verder zijn sporen aangetroffen die wijzen op de aanwezigheid van steenuil (*Athene noctua*) in en rond het plangebied.

Meerkoet en hek met sporen van steenuil (foto's Laneco)

Alle vogelsoorten zijn beschermd. Het betreft dan met name de actieve broedplaatsen en vaste verblijfplaatsen van deze soorten. Voor de meeste vogels loopt dit broedseizoen van half maart tot half juli.

Daarnaast is van een aantal vogelsoorten de nesten en nestlocaties (verblijfplaatsen en leefgebied) het gehele jaar door beschermd (LNV, 2009).

Deze jaarrond beschermde vogelsoorten zijn onderverdeeld in vier categorieën:

1. Nesten die, behalve gedurende het broedseizoen als nest, buiten het broedseizoen in gebruik zijn als vaste rust- en verblijfplaats (voorbeeld: steenuil).
2. Nesten van koloniebroeders die elk broedseizoen op dezelfde plaats broeden (voorbeeld: roek, gierzwaluw en huismus).
3. Nesten van vogels, zijnde geen koloniebroeders, (voorbeeld: ooievaar, kerkuil en slechtvalk).
4. Vogels die jaar in jaar uit gebruik maken van hetzelfde nest en die zelf niet of nauwelijks in staat zijn een nest te bouwen (voorbeeld: boomvalk, buizerd en ransuil).

De vogels uit deze categorieën zijn meestal zeer honkvast of afhankelijk van bebouwing. De (fysieke) voorwaarden voor de nestplaats zijn vaak zeer specifiek en limitatief beschikbaar.

De steenuil is één van deze jaarrond beschermde soorten. Bebouwing van de het plangebied kan leiden tot aantasting van verblijfplaatsen; zowel direct (kap van bomen) als indirect (aantasting van belangrijke onderdelen van het leefgebied). Ook moet worden meegenomen dat op andere plaatsen in Nieuwe Wetering woningbouw mogelijk wordt gemaakt, waarbij ook leefgebied van deze uilensoort aangetast kan worden.

Van de andere jaarrond beschermde soorten die aan de randen van dorpen voor kunnen komen ontbreken voor de verschillende andere roofvogels en uilen geschikte broedplaatsen. Gezien de grote actieradius van deze soorten is het verlies van leefgebied voor deze soorten te verwaarlozen. De huismus en de gierzwaluw kunnen in omliggende bebouwing broeden, maar zijn niet in of nabij de loods waargenomen, en worden daarom niet verwacht. Voor de grote gele kwikstaart ontbreken sluisjes en snel stromende watertjes.

3.3.5 Amfibieën

Gezien de aanwezigheid van enkele watergangen nabij de deelgebieden kunnen enkele algemeen voorkomende amfibieënsoorten als bruine kikker (*Rana temporaria*), gewone pad (*Bufo bufo*) en bastaard kikker (*Rana esculenta*) aanwezig zijn in het plangebied (Ravon, 2007). Tijdens het veldbezoek in juli zijn ook verschillende bastaardkikkers, en zijn larven van de kleine watersalamander (*Lissotriton vulgaris*) aangetroffen bij een kort verkennend onderzoek naar vissen.

Verblijfplaatsen van deze algemeen voorkomende beschermde soorten mogen op basis van een algemene vrijstelling worden aangetast bij ruimtelijke ingrepen.

Volgens verspreidingsgegevens van Ravon komt in de omgeving de strikt beschermde rugstreeppad (*Bufo calamita*) van nature voor. Deze pionierssoort plant zich voort in ondiepe poelen, en overwintert in vergraafbaar zand.

Omdat in het plangebied alleen watergangen aanwezig zijn, en geen natte, ondiepe delen van weide zijn aangetroffen waar tijdelijk water in blijft staan, wordt deze soort niet verwacht. Andere strikt beschermde amfibieën worden op basis van verspreidingsgegevens en de aanwezige biotopen niet verwacht. Het is wel aan te bevelen om de bouwplaatsen in de toekomst zo kort mogelijk braak te laten liggen om kolonisatie door deze soort te voorkomen.

3.3.6 Reptielen

Het enige reptiel wat in de omgeving voor kan komen is de ringslang (*Natrix natrix*) (Ravon, 2007). Deze soort leeft in waterrijke gebieden en zoekt zijn voedsel daar veelal in natuurlijke, structuurrijke sloten. De ringslang plant zich voort in broeihopen (waaronder compost- en mesthopen).

De ringslang kan niet in het plangebied worden uitgesloten. De oever langs de verhoogde watergang parallel aan de Voorweg is het meest geschikt als leefgebied, maar ook de verruigde weides zijn suboptimaal geschikt voor deze soort. Omdat over een dergelijk groot oppervlak suboptimaal leefgebied wordt aangetast, en mogelijk ook optimaal leefgebied parallel aan een zeer geschikte watergang wordt aangetast, kunnen effecten niet worden uitgesloten. Nader onderzoek kan de aan- of afwezigheid van deze soort specificeren.

3.3.7 Vissen

Er worden in het plan mogelijk ook watergangen gedempt. Hierdoor zijn effecten op vissen niet op voorhand uit te sluiten. Tijdens een verkennend onderzoek zijn in de watergang tegen de Regenboogweg aan enkele exemplaren van de beschermde soort kleine modderkruiper (*Cobitis taenia*) (Tabel 2 Flora- en faunawet) gevangen in een net geschoonde sloot met zandige bodem. Ook andere beschermde vissoorten wel te verwachten. Als watergangen worden gedempt zijn effecten niet uit te sluiten en is nader onderzoek nodig naar deze soortgroep.

3.3.8 Insecten (vlinders, libellen, sprinkhanen) en overige soortengroepen

Slechts een beperkt aantal van de zeer soortenrijke groep van de insecten is beschermd. De habitateisen van beschermde soorten binnen deze groep zijn vaak zeer locatiespecifiek en gebonden aan zeer bijzondere biotopen. In het plangebied zijn geen bijzondere structuren met waardplanten voor vlinders aanwezig. Ook zijn de watergangen niet structuurrijk genoeg voor veel zeldzame libellen en ontbreekt een vegetatie van krabbenscheer voor de beschermde groene glazenmaker (*Aeshna viridis*). Beschermde insecten worden daarom niet verwacht.

Ook andere beschermde soorten als mollusken kunnen worden uitgesloten in het plangebied.

4 CONCLUSIE

In Nieuwe Wetering wordt op de locatie van een aantal weides, kassen en een loods de omvorming naar woningbouw mogelijk gemaakt. Voor de herontwikkeling plaatsvindt, moeten de gevolgen voor beschermde natuurwaarden en de consequenties met betrekking tot de natuur wet- en regelgeving in beeld zijn gebracht.

4.1 GEBIEDSBESCHERMING

4.1.1 *Natuurbeschermingswet 1998*

Het plangebied ligt op 11 kilometer afstand van het dichtstbijzijnde Natura2000 gebied. Gezien de afstand en de lokale aard van de ingreep zijn er geen negatieve effecten op dit in de Natuurbeschermingswet 1998 beschermde gebied te verwachten.

4.1.2 *Ecologische hoofdstructuur*

Het plangebied ligt ook niet in of op korte afstand van de EHS. Er zijn ook geen effecten op verder weg gelegen delen van de EHS te verwachten.

4.2 SOORTENBESCHERMING

In het kader van de Flora- en faunawet dient te worden nagegaan of vaste rust- en verblijfplaatsen of belangrijke onderdelen van leefgebied van soorten door de ingreep worden aangetast.

De meeste mogelijk voorkomende beschermde soorten als dotterbloem, zwanebloem, egel, mol, muizen en spitsmuizen, gewone pad, bruine kikker en bastaard kikker vallen onder het lichte beschermingsregime van de Flora- en faunawet. Hiervoor geldt dat aantasting van vaste rust- en verblijfplaatsen op basis van een landelijk vrijstellingsbesluit mogelijk is, zonder dat er sprake is van procedurele consequenties. Deze vrijstelling geldt bij ruimtelijke ontwikkelingen voor artikel 8 t/m 12 van de wet, voor alle soorten in tabel 1 van de Flora- en faunawet.

Van de meer strikt beschermde soorten kunnen vleermuizen en nesten van de (jaarrond beschermde) steenuil niet op voorhand in het plangebied worden uitgesloten. Voor alle vogels moet rekening gehouden worden met het broedseizoen. Verder kunnen effecten op de ringslang niet op voorhand worden uitgesloten. Indien de eerste twee meter van de oever van de verhoogd liggende watergang parallel aan de Voorweg worden gewijzigd, kunnen ook effecten op de waterspitsmuis en de noordse woelmuis niet op voorhand worden uitgesloten. Bij dempen van watergangen zijn negatieve effecten op beschermde soorten vissen te verwachten.

4.3 CONSEQUENTIES

Natuurbeschermingwet 1998

Er zijn geen procedurele gevolgen te verwachten in het kader van de Natuurbeschermingwet 1998.

EHS

Er zijn geen effecten op de EHS te verwachten.

Flora- en faunawet

Om de gevolgen van deze ingreep voor strikt beschermde soorten uit de Flora- en faunawet te kunnen bepalen, dient nader onderzoek te worden gedaan naar de functie van het plangebied voor

- Vleermuizen (tabel 3 Flora- en faunawet en bijlage IV Habitatrichtlijn); vliegroutes en zomer- en najaarsverblijfplaatsen van gebouw- en boom-bewonende soorten. Nader onderzoek moet tussen begin juni en half juli (kraamkolonies) en in augustus en september (paarplaatsen) worden uitgevoerd.
- Steenuil (tabel 3 Flora- en faunawet en Vogelrichtlijn); nader onderzoek kan in de periode februari tot half april worden uitgevoerd.
- Ringslang (Tabel 3 Flora- en faunawet); nader onderzoek kan in het voorjaar en de zomer worden uitgevoerd.

Indien watergangen worden gedempt;

- Nader onderzoek naar vissen (tabel 2 en 3 Flora- en faunawet). Nader onderzoek moet buiten de winterperiode worden gedaan.

Indien de eerste 2 meter van de vaart parallel aan de Voorweg wordt veranderd over een strook breder dan 10 meter;

- Nader onderzoek naar waterspitsmuis en noordse woelmuis (tabel 3 Flora- en faunawet en bijlage IV Habitatrichtlijn). Nader onderzoek wordt bij voorkeur in het najaar uitgevoerd.

Bij de aanleg van een tweetal bruggen wordt geen aantasting van een geheel territorium verwacht. Effecten zijn uit te sluiten als de bruggen zo worden aangelegd dat langs de waterlijn een strook van een meter breed passeerbaar blijft voor grondgeboden soorten.

Altijd geldende voorwaarden;

Verder zijn twee voorwaarden uit de Flora- en faunawet altijd van toepassing:

- De start van werkzaamheden (kappen, rooien, slopen en grondbewerking) dient buiten het broedseizoen van vogels (globaal half maart tot half juli) plaats te vinden om verstoring van broedvogels en het broedsucces te voorkomen. Alleen op basis van gericht onderzoek (naar broedende vogels), mag van deze voorwaarde worden afgeweken.
- Op basis van de zorgplicht volgens artikel 2 van de Flora- en faunawet dient bij de uitvoering van de werkzaamheden voldoende zorg in acht te worden genomen voor de in het wild levende dieren en hun leefomgeving. Verstoring moet worden beperkt en dieren moeten de gelegenheid hebben om uit te wijken en mogen niet opzettelijk worden gedood.

Dit kan door:

- het slopen en rooien starten buiten het voortplantingsseizoen (april - augustus) en het winter(slaap)seizoen (november - februari);
- het beperken van verlichting tijdens de avonduren ten behoeve van vleermuizen en andere nachtdieren.

Aanbeveling

Verder wordt vanwege het mogelijk voorkomen van de rugstreeppad in de omgeving aanbevolen de deelgebieden niet langer dan noodzakelijk braak te laten liggen. Speciale aandacht gaat hierbij uit naar de zomer en nazomer. Indien hier niet aan kan worden voldaan zijn extra maatregelen aan te bevelen om kolonisatie te voorkomen.

4.4 AANBEVELINGEN

Er zijn vanuit een ecologisch oogpunt vrijblijvende aanbevelingen te doen ten aanzien van de beoogde inrichting:

- Handhaaf de aanwezige oudere bomen. Het duurt vele tientallen jaren voordat deze weer eenzelfde beeldbepalende functie en functie voor natuurwaarden hebben.
- Nieuw te bouwen gebouwen kunnen geschikt gemaakt kunnen worden voor vleermuizen door op een hoogte van 2,5 meter en hoger, open stootvoegen aan te brengen en eventueel door het aanbrengen van vleermuiskasten in de spouw.
- Het ophangen van nestkasten of het gebruik van neststenen voor onder huismus en gierzwaluw kan voor deze soorten een positief effect hebben in deze omgeving met veel geschikt leefgebied.
- Verder kunnen voor huismussen vogelvides in plaats van vogelschroot worden gebruikt.
- Het flauw afwerken van taluds van watergangen en het aanbrengen van plas/drasbermen bieden een ecologische meerwaarde.
- Het extensief beheer van bermen geeft insecten en hun predatoren een betere leefomgeving in de wijk.

BIJLAGE 1: LITERATUURLIJST

Broekhuizen, S e.a., 1992, Atlas van de Nederlandse zoogdieren, uitgeverij KNNV, Utrecht,.

Helmer, W., Limpens, H.J.G.A. en Bongers., W., 1^e versie 1988, Handleiding voor het inventariseren en determineren van Nederlandse vleermuissoorten met behulp van bat-detectors, Stichting vleermuis-onderzoek (dr. L. Bels stichting).

Limpens, H., K. Mosterd en W. Bongers, 1997; Atlas van de Nederlandse vleermuizen; Onderzoek naar verspreiding en ecologie; KNV Uitgeverij.

Ministerie van LNV, Concept - Hoofdpijnen begrenzing en selectie Natura 2000-gebieden, november 2005.

SOVON Vogelonderzoek Nederland, 2002. Atlas van de Nederlandse Broedvogels 1998, 2000, Nederlandse Fauna 5. Nationaal Natuurhistorisch Museum Naturalis, KNNV Uitgeverij & European Invertebrate Survey-Nederland, Leiden.

Websites:

www.ravon.nl

www.vleermuis.net

www.natuurloket.nl

www.vogelbescherming.nl

www.minlnv.nl

BIJLAGE 2: BEGRENZING PERCELEN

